

بررسی تاثیر زندانی شدن والدین بر عملکرد تاب آوری کودکان بزرگسال

مهدی رحیمی لنجی

دانشجوی کارشناسی حقوق، گروه علوم انسانی و حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی خوراسگان، اصفهان، ایران

mehdi.rahimi.313.lenji@gmail.com

چکیده

علاقه به فرزندان زندانیان همراه با میزان زندانی شدن افزایش یافته است. این مطالعه کمی به بررسی تاب آوری و سلامت روانی کودکان بزرگسال در رابطه با حبس والدین می پردازد. این داده های جمعیت شناختی و وضعیت حبس والدین را با استفاده از مقیاس تاب آوری مختصر و مقیاس شکوفایی مقایسه می کند. 12 نفر از 38 بزرگسال بالای 18 سال که به این نظر سنجی پاسخ دادند، گفتند که والدینی دارند که دوران زندان را سپری کرده بودند. از این 12 نفر، 83٪ (n = 10) در زمانی که والدین خود در بازداشت بودند حضور نداشتند، و 58٪ (n = 7) زمانی که آنها در زندان بودند با والدین خود تماس داشتند. بر اساس این مطالعه، تفاوت قابل توجهی در تاب آوری افرادی که زندانی شدن والدین را تجربه کرده اند (M = 18.58، SD = 1.62) و افرادی که تجربه نکرده اند (M = 17.96، SD = 2.32) وجود ندارد. علاوه بر این، تفاوت قابل تشخیصی بین آنهایی که والدین زندانی داشتند (M = 46.50، SD = 8.31) و کسانی که نداشتند (M = 48.58، SD = 5.47) از نظر بهزیستی روانشناختی کلی آنها وجود نداشت.

واژه‌های کلیدی: حبس والدین، تاب آوری، سلامت روانی، کودکان بزرگسال

1- مقدمه

در ایالات متحده، حبس بر بسیاری از جنبه های جامعه از جمله خانواده ها، جوامع و دولت تأثیر می گذارد. انجام اصلاحات به کار زیادی نیاز دارد. مراکز اصلاحی و زندانیان مستلزم انجام وظیفه و نظارت شبانه روزی کارکنان هستند. در نتیجه هزینه اصلاحات بسیار بالاست و تأثیر بسزایی بر دولت دارد. طبق گفته های هنریکسون¹ و دلنی² (2012)، هزینه تخمینی اصلاحات مالی برای مالیات دهندگان ایالتی حدود 39 میلیارد دلار است. وجوه جمع آوری شده از مالیات دهندگان برای پوشش هزینه های پزشکی و بیمارستانی زندانیان و همچنین مزایا و مستمری کارمندان دولت (Henrichson) استفاده می شود. مخارج افسران مشروط و آزادی مشروط، مدیریت سیستم زندان، و اجرای دادرسی عفو نیز توسط مخارج دولتی پوشش داده می شود. کیکلهان³ (2012) سایر هزینه ها نیز در هزینه های اصلاحی عمومی لحاظ می شود. نظارت بر زندانیان، حبس آنها، بازپروری آنها و حبس کسانی که در انتظار محاکمه هستند تعدادی از این عناصر هستند. کیکلهان (2012) جمعیت کلی زندان بین سال های 1982 و 2010 افزایش یافت. کیکلهان (2012) در نتیجه بودجه دولتی برای اصلاحات افزایش یافت که مضر بود. در طول این مدت (1982-2010)، 1-3٪ از کل هزینه های دولت به سمت اصلاحات صرف شد. کیکلهان (2012) علاوه بر این، طبق گفته کیکلهان (2012)، خود سیستم زندان سه چهارم بودجه ای را که برای اصلاحات دولتی به آن اختصاص داده شده بود، دریافت کرد. بر اساس آمار اداره کل دادگستری، تا پایان سال 2013، تقریباً 6,899,000 نفر به نحوی توسط سیستم اصلاح و تربیت بزرگسالان تحت نظر بودند. به گفته گلز⁴ و ماروشک⁵ (2010)، این آمارها هم افرادی را که در زندان هستند

¹ Henrikson

² Dilni

³ Kekelhan

⁴ Glaz

⁵ Maroshek